

Og det synes jeg måske er meget vigtigt, fordi det vel også er det, der måske kan få detailhandelen i Danmark til at gå ind i det her arbejde, nemlig at de har på fornemmelsen, at der fra ministerens side er vilje til også at bruge andre metoder, hvis det er sådan, at de opretholder deres modstand.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er jo lidt ærgerligt, hvis det er det, der skal til, men det kan meget vel være, at det er det, der skal til. Det er også derfor, at jeg vedholdende har sagt, at jeg ikke vil udelukke at søge at skaffe hjemmel til en obligatorisk, altså en lovpligtig ernæringsmærkningsordning, hvis det er sådan, at vi ikke kan komme igennem på andre måder. Og det er da muligt, at den tanke så vil få alle til på et tidspunkt at acceptere i stedet at tilslutte sig en frivillig mærkningsordning.

Det håber jeg meget, selv om jeg må sige, at jeg havde foretrukket, at de ville tilslutte sig, ikke ud fra en trussel om, at vi ellers gør det obligatorisk, men simpelt hen ud fra en holdning om gerne at ville bidrage til at styrke danskernes sunde livsstil.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2831

11) Til videnskabsministeren af:

Per Clausen (EL):

»Hvilke ændringer i regeringens forskningspolitik vil kritikken fra ledende professorer og ph.d.-studerende i dagbladet Information den 23. februar 2006 føre til?«

Per Clausen (EL):

Vi har jo ved flere forskellige lejligheder diskuteret visdommen i den danske regerings forskningspolitik.

Når jeg tager det op igen i dag, er det jo, fordi vi i fredags i dagbladet Information kunne læse en meget kontant kritik af regeringens forskningspolitik fremført af to grupper, som ikke diskuterede det ud fra teoretiske overvejelser, men ud fra konkrete erfaringer. Dels var der en række ph.d.-stipendiater på Syddansk Universitet, hvor 30 ud af 39 havde skrevet under på en meget, meget klar kritik af regeringens politik og de konsekvenser, den har, dels gav også otte professorer på forskellige områder udtryk for

den samme kritik, nemlig at regeringens forskningspolitik fører til en snæver fokusering på kortsigtede erhvervsinteresser og dermed ikke sikrer en bredere udvikling i forskning.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Vi står jo ganske rigtigt foran en periode, hvor vi skal øge investeringen i forskning og innovation ganske betydeligt. Og i den forbindelse er det naturligvis vigtigt, at vi får brugt pengene på de rigtige ting, og at vi får mest mulig forskning for pengene. Derfor er alle synspunkter selvfølgelig også interessante, men forudsætningen er selvfølgelig, at de skal være rigtige.

Regeringen er af den overbevisning, at øget konkurrence vil fremme kvaliteten af dansk forskning. Derfor udgør konkurrence om forskningsmidlerne også et bærende princip i regeringens forskningspolitik. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at konkurrencen om forskningsmidler ikke er et princip, som den danske regering har opfundet. Det er et anerkendt og meget anvendt princip i fordelingen af midler, i besættelsen af stillinger, og også i udvælgelsen og publiceringen af forskningsartikler overalt i forskningsverdenen, altså ikke bare i Danmark, men også i udlandet.

Jeg tror, at der er god grund til at holde fast i og bygge videre på det konkurrenceprincip, ikke mindst hvis vi med krav om større og længerevarende bevillinger fra forskningsråd og fonde skal sikre, at den enkelte forsker dermed ikke nødvendigvis skal bruge mere tid på at søge midler, som det også omtales i artiklen.

Kl. 14.45

Regeringen har i en række tilfælde valgt at prioritere it, bio- og nanoteknologi, det var bl.a. tilfældet i forbindelse med etableringen af Højteknologifonden.

Når regeringen har valgt at fokusere på disse forskningsområder, skyldes det naturligvis, at det er forskningsfelter, som fremover vil få en kolossal betydning. En satsning på disse områder vil ikke alene skabe grundlag for den fremtidige vækst i det danske samfund, det vil også bidrage til at løse væsentlige samfundsproblemer inden for f.eks. energi-, miljø-, fødevarer- og sundhedsområdet.

Det er dog væsentligt at hæfte sig ved, at en prioritering af det højteknologiske område ikke betyder, at vi sætter alt på ét bræt og udelukker forskning på andre områder, tværtimod. Det afgørende er, at vi fortsat styrker forskningen in-